

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:
Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k. — Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS
ir **ADMINISTRACIJOS** adre-
sas: Petrapilis, Sapėrų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
5 kap.

Metai II.

Petrapilis. Liepos 7 d. 1916 m.

N° 50 (79).

Martyno Yčo merg. gimnazija Voroneže.

Su ministerijos gimnazijos teisėmis. Rengiamoji (pri-
gotovitelnyj) ir 7 normalinės klases.

PROJEKTUOJAMA nuo pradžios mokslo metų įsteigti
ir 8-oji pedagogijos klasė, kurią galėtų baigti tarp kito ir
lietuvių kalbos nam. mokytojomis. Daugiausia vietų ren-
giamojoje ir V kl.

Egzaminai rugpiūčio 16 d.

Prašymai reikia paduoti išanksto, nurodant klasę, o
jei nepristatoma dokumentų, tai ir gimimo metai. Į 8 kl.
gal stoti tiksliai pabaigusios 7 gimnazijos klases.

Adresas: Воронежъ губ., Халютинская № 15,
Председателю Пед. Совѣта ж. гимназии М. М. ИЧАСА.

Ped. Tar. pirm. Pr. Mašiotas.

1485—1

Reikalingi prityrę raštininkai ir raštininkės prie bugalterijos.

Kreipties: į Centralinį Lietuvių Draugijos Komitetą nu-
kentėjusiems dėl karo šelpti:

Petrapilis, Baskovo g-lė № 29.

1490—2

„Lietuvių Balso“ Administracija

prašo lietuvių, dirbančių fabrikose, pranešti mums atvi-
raku, kiek kurioje fabrikose dirba lietuvių, tai mes nusi-
sime su „Lietuvių Balso“ platintojus.

Vaikams uždarbis!!!

Vaikai, nuo 12 — 17 m. lengvai per mėnesį gali už-
sidirbti 40—50 rub.

Kreipties „Lietuvių Balso“ Administracijon. Sa-
pėrų g-lė Nr. 9—9.

1491—2

Vargoninkui vieta!

Borovičiuose reikalinga vargoninkas

Del susitarimo ir t. t. kreipties į kun. S. Šultę, БОРО-
ВИЧИ (Новг. г.), Павловская ул. 3.

Kas nori gauti darbo,

tegu kreipiasi į Petrapilio Komiteto

DARBO BIURĄ.

11 rota, n. 15—50, b. 28. Tel. 210-74.

Biuro vedėjas *Vitalis Augulevičius.*

1463—3

Stačio Jackevičiaus krautuvė Maskvoje.

Jau baigiamas spauzdinti naujai pataisytas *kun. Piliakau-
skio Katekizmas*. : : : : Prašom pasiskubinti su užsisakymais. : : : :

DAR GALIMA GAUTI:

J. Gabrio Lietuvių kalbos vadovėlis II laida (vienintelė gra-
matika) ir įvairių kitokių knygelių. Be to, maldaknygių ir kitų
tikiybinių daiktų. Reikalaukite kainų sąrašo!

Adresas: С. I Яцкевичъ. Москва, Селиверстовъ пер. 4.

1510—2

„Lietuvių Balso“ skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi
liepos 1 d., prašome pasis-
kubinti užsimokėti antram
pusmečiui, kad nesutru-
kdytų laikraščio siuntinėjimas

Nuo liepos 1 d. ligi metų galui
„Lietuvių Balso“ kaina
2 rub. 60 kap.

Adr.: Petrograd, Sapėrnyj per. 9—9,
tel. 286—46.

„Lietuvių Balsui“

„Liet. Balse“, šiuo nu-
meriu pradedant, bus
spauzdinami straipsniai
apie Lietuvą, pačių lie-
tuvų Lietuvoje parašyti.

Petrapilis, liepos 7 d.

Jau greitai sueis dveji metai kaip
tesiasi karas. Pasaulis ugnimi virto
ir per dvejus metus buvo kraujuotu
atsitikimų liudininku. Sunaikintos iš-
tisos valstybės, nudegintos šalys,
žmonės išguiti iš savo gimtojo kra-
što. Ką jasi milžinai galiūnai, kau-
jasi ne kariuomenė su kariuomene,
kaip seniau kad buvo, bet stojo ka-
ran ištisos tautos. Jauni ir seni, kas
tik gali ginklą nešioti, pašaukti ka-
ran. Aukojama tūkstančiai žmonių,
išleidžiama šimtai milijonų dienų
pinigų. Praėjo tiek laiko, o galo dar
vis nematyti. Vokiečiai užsimanė visą
pasaulį apgaleti ir diktuoti taikos są-
lygas. Apsiriko. Jau dabar visai pa-
aiškėjo, kad jų pajėgos kasdien eina
menkyn. Ir jei šiandien dar nematyti
karo galo, tai jau to galo pradžia,
be abejojimo, užstojo. Visuose karo lau-
kuose rusai, prancūzai, anglai, italai
ir belgai su pasisekimu dirba savo
darbą. Visur vokiečius muša ir vi-
sur tat mažesni, tai didesni vokiečių
būriai stumiami atgal. Aišku, kad
prasidėjo naujas karo periodas. Vo-
kiečiai, kaip matyti iš jų laikraščių,
kaip teko girdėti iš žmonių ką tik
iš ten parvažiavusių, jau patys ne-

betikį į pergalėjimą. Jie patys išran-
dą, kad karo nelaimėję, tiksliai laukia
patogesnės valandos taikai, kad ge-
resnės sąlygas išderėtų.

Kasgi bus su užimtaisiais kra-
štais? Jei jų pajėgos slūksta, jei vo-
kiečiai stumiami atgal, tai aišku, kad
jie turės kraustyti iš užimtųjų kra-
štų, turės anksčiau ar vėliau trauk-
tis ir iš Lietuvos. Mes visi, kuriems
teko savo tėvynę apieisti, su didžiau-
siu nekantrumu laukiame tos valan-
dos, kada galėsime atgal grįžti į sa-
vo tėvų žemę.

Rasime ją suvargintą, sunaikintą,
daugybę vietų visai išdegtą, bet
nežiūrint to nėra nė vieno lietuvių,
kurio širdies netrauktų savo gimta-
sis kraštas.

Bet negana laukti, negana trokšti
tos valandos, reikia prie jos ruoštis,
reikia įtempti visos savo pajėgos,
kad pagrižę galėtume ūmu laiku vėl
atstatyti savo šalį. Visi gerai supran-
tame, kad tie laikai; persekiojimo ir
priespaudos laikai ant visados din-
go, numanome kad niekas kitas ne-
padės mums atstatyti savo tėvynės,
susitvarkyti. Visą naują gyvenimą
turėsime patys nieko nepadedami
pradėti. Aišku, kad po karo mes tu-
rėsime plačią savivaldybę išgauti;
nes kitaip mūsų kraštas ilgai nepa-
kiltų. Todėl kiekvieno lietuvių parei-
ga tam ruoštis. Ruošties pačiam
grįžti, ruošti ir skirti kitiems pagri-
žimui kelią sunkiai mes čia gyvena-
me, — vargą vargstame, bet visgi,
jei kiekvienas savo ranką pridėsime,
galėsime didelių darbų atlikti.

Ten Lietuvoje pasilikę žmonelės
sunkų vokiečių jungą velką. Bet ir
ten mūsų tautos darbininkai nenulei-
džia rankų. Sunkiausiomis apystovo-
mis, **vienybės laikydami**, dirba kiek
gali. Bada kėsdami patys rūpinasi
tautos pakilimu. Steigia gimnazijas,
steigia pradedamąsias mokyklas, or-
ganizuoja žmones, gina juos nuo
vokiečių žiaurumo, skiepia ir palai-
ko juose tautos idealus. Kaip ten
darbas eina — mes daugelio nežino-
me, bet visgi mūsų redakcija turi
didelį pluoštą žinių iš pačios Lietu-
vos. Tos žinios bus dedamos „Lie-
tuvų Balso“, į jas mes kreipiame
skaitytojų dėmesį. Jos visos pesentos
iš tikrausių šaltinių. Dėsime ištisus
straipsnius pasilikusių Lietuvoje pa-
rašytus. Mums pavyko gauti iš Lie-
tuvos vienas rinkinys. Jis išleistas
vilniečių pradžioje šių metų slapta
nuo vokiečių cenzūros. Iš jo tai mes
ir spauzdinsime žinias, iš kurių ma-
tyti, kaip susitvarkęs dabar gyveni-
mas Lietuvoje.

„Vilniaus Aidas.“

Turime gavę šių 1916 metų
kalendorių „Vilniaus Aidą“, pačių
Vilniaus lietuvių jau vokiečiams Lie-
tuvą užėmus išleista. „Vilniaus Ai-

das" — nemaža knygutė: 96 pusl. didelio formato (8° M.). Išleistas jis labai rupestingai. Surinkta įvairių įvairiausių žinių apie Vilnių, apie Lietuvą, apskritai apie viešą lietuvių gyvenimą. Skaitai jį ir matai visą Lietuvos padėjimą, kaip tyrame veidrodyje. Kaip matyti iš straipsnių autorių vardų, rašė šį kalendorių susidėję visų srovių žmonės. Vazinėties gelžkeliais Lietuvoje be tam tikro kiekvienam kartui leidimo dabar negalima, o leidimas gauti labai sunku. Tad „Vilniaus Aido“ leidėjai pasiuntė tam tikrus žmones, kurie pėsti apėjo mažne visą Lietuvą ir surinko tikrų tikriausių žinių iš įvairių įvairiausių vietų. Žinome, kaip brangu kiekvienam išgirsti bent kokią žinėlę apie gimtąjį kraštą, tuo labiau yra brangios „Vilniaus Aido“ žinios, nes apie jas tikrai galima pasakyti, kad jos tikros. Žinodami tai ir norėdami, kad ir mūsų visuomenė, mūsų tremtiniai, netekę tėvynės, galėtų išgirsti tikrų žinių apie Lietuvą, pasiryžome išspausdinti visus straipsnius, kur tik kiek įdomesnius, „Lietuvių Balse.“ Spausdinsime juos pažymėdami, kad imta iš „Vilniaus Aido“, raidėmis „V. A.“ Pradedame nuo to straipsnio, kurs bendrai ir apskritai nušviečia Lietuvos padėjimą šio karo metu.

Gk.

Lietuvos stovis didžiojo karo metu.

Didysis Europos karas savo audros debesimis perėjo Lietuvos kraštą, palikęs jame negreit išdildomus pėdsakus, griuvėsiais pavertęs šimtus jo ūkių, amžiais plėtotų kultūros ir ekanomijos įstaigų ir darbų.

Ne laikas ir ne proga dabar skaičiuoti visi krašto nuostoliai, pagaliaus, ir jiems išskaičiuoti dar nėra pakankamai medžiagos. Taigi šiame rašinyje tik duodamas bendras paveikslas dabartinio Lietuvos stovio ekanomijos, kultūros ir sanitarijos žvilgsniu iš tų paviršutinių žinių, kurios greitai ir tai ne iš visur yra surinktos.

Karo sunaikintos vietos Lietuvoje eina maždaug šiais žymesniais ruožais: pirmasis jų, palyginti, trumpesnis ir siauresnis, eina pačiu valstybės pasieniu, pradedant Vištyčiu ir baigiant Baltijos pajurio Palangos miestu; antrasis išsiplečia ilga ir plačia juosta nuo Suvalkų miesto per Kalvariją, Marijampolę, pasisuka viena šaka Kauno link, kita gi eina visu Dubysos ir Ventos pakraščiu ligi Kuršo sienos; ir, pagaliaus, trečiasis, gavęs pradžią nuo Bausko, eina pamušiais per Krinčiną, Pandėlį, Skapiškį, toliau — Satekšnos, Jeros, Šventosios paupiais, plačiau šakodamas artyn Vilniaus, kur jis nuo Maišiagalos riečias iš vienos pusės plačiu tarpu pro Paberžę, Pabrąde, Švenčionių linkui, iš kitos gi nusišuka pietuosna pro Vievį, Trakus ir Varėną.

Pirmą kartą karo ugnis užgriebė Lietuvos šalį 1914 metų rudenį, rusams pasitraukus iš Vokios ir besiveržiant jiems atgal į Prūsų rytus, kuomet taip skaudžiai nukentėjo Mažoji (Prūsų) Lietuva ir Suvalkų gub. pasienis nuo Vištyčio ligi Naumiesčio su ypatingai nuniokotomis Pajevonio Alvito apylinkėmis.

Savo keliu patyrė ugnies ir Kauno gubernija po rusų žygio į Klaipėdą, kuomet labiausiai nukentėjo pasienio parapijos — Tauragės, Vėviržėnų, Naumiesčio, Andrejavo, Garzdų, Palangos ir kitos. Tik taskraštą, seniau aptilus ten armotų griaušmū, ima kiek taisyti nuo smūgių, ypač kad jo nenualino taip kariuomenių stovėjimas.

Daug žymesnių ženklų palikęs yra karas antrame ruože, kur jo

frontas vietomis (pav. Kalvarijos — Marijampolės apylinkėse) ištovėjo apie 6 mėnesius, kitur gi, padubysiu ir pavenčiu didžiausi mušiai truko daugiau ne 2 mėnesius.

Visa Suvalkų — Kalvarijos — Marijampolės paplėntė kokio 10—15 varstų platumo (pradedant Cipliškiais ir Liubavu, per Kalvariją iš Krosnos pusės ir Liudvinavą į Sasnavą ir Igliauką) visiškai išgriauta, išdeginta ir išnaikinta. Kalvarijos parapijoje išdeginta 14 kaimų ir visi dvarai, Krosnos par. daugiau ne 100 ūkininkų, Liubavo par. į plento pusę belikę po 2—3 trobes, sudegę 9 sodžiai ir beveik visi dvarai (kiek dar išliko nesudegusių į Vyžainių pusę).

Arčiau panemunio nuniokotieji plotai eina panemuniu nuo Zapiškio rytus ir į pietus ligi Veiverių ir Paežerių, maždaug 10-ties varstų radijusu. Čia beveik visa išnaikinta. Taip, Garliavos, Paežerių parapijose išdegę ligi $\frac{9}{10}$ gyvenimų. Pavyzdžiui, Trakiškių kaimė iš 56 gyventojų išliko $\frac{1}{10}$, Padainupio iš 50 nė vieno neliko, Dievogalos iš 52 liko 1, Paežerių iš 40 liko 8, Silelių iš 40 liko 1, Padrečių iš 40 tik 1. Veiverių išdeginta pusė visos parapijos. Smarkiai nukentėjo ir tolesnio rajono — Skriaudžių parapija, kurios išdeginta $\frac{1}{3}$ -dalis — čia ilgiau kiek truko mušiai dėl Kauno tvirtumos. Nuo čia karo ugnies pėdsakai eina pagiriais ir tarpugiriais Kauno ir Jesios girių ir pačiu pajesiu ligi Kaunui. Nukentėjo tam ruože Ilguvos, Lukšių, Paluobių, Višakio Rudos, Bagotosios, Griškabūdžio, Pilviškių ir Sasnavos parapijos. Pav., Sasnavos par., imant geresnius gyventojus, sunaikinta $\frac{2}{3}$ visos parapijos; Lukšių, Griškabūdžio ir Bagotosios per 100 gyvenimų, Pilviškių — 130, Paluobių ir Višakio Rudos po 50. Mažiau nukentėjusios vietos toliau nuo to ruožo skaito nuostolių maždaug taip: Šunskų ir Gižų parapijoje po 20 gyvenimų, Sintautų ir Sakių po 10.

Persimetęs per Nemuną tas antras griuvėsijų ruožas tiesiasi visa juosta padubysiu ir pavenčiu, kur du mėnesius neperstojamai truko vieni karštųjų artilerijos mušių. Čia 200 varstų toluo plotas tiesiog, galima sakyti, suliepsnojęs ugnyje, nes išnaikintųjų gyvenimų nuosimtis neretai siekia ligi $\frac{70}{100}$ — $\frac{75}{100}$. Ta naikinamosios ugnies liežuviu juosta, vietomis išsikišdama nuo upės 15—20 varstų (pav. Sakynos linkui), siekė šias apylinkes: Ariogalos, Cekiškės, Girkalnio, Ugionių, Betygalos, Lydavėnų, Liolių, Tytavėnų, Sidlavos, Kelmės, Baisogalos, Bazilionų, Kurtavėnų, Šiaulių, Kužių, Šipulių, Gruzdžių, Kuršėnų, Micaičių, Raudėnų, Tryškių, Papilės, Vieksnių, Mažeikių, Leckavos. Ties Šiauliais tas mirties ruožas išsiplečia ant 30 varstų platumo, kur pelenais ar griuvėsiais virtę apie 40—50 sodžių, vienkienų, dvarų, kartu su Bubių pavyzdinio ūkio trobesiais, puikiai iškilusia pievo mokykla, laukai gi ir daržai vingių vingiais išrausti giliausių apkasų, išduobėtų granatų.

1915 metų vidurvasarį, vokiečiams paėmus Šiaulius ir Kauną, visas karo frontas kokiame mėnesiui sustojęs buvo trečiuoju, augščiau minėtoju, ruožu: Mušos, Satekšnos, Jeros ir Šventosios paupiais su dviem juostom nuo Maišiagalos: Varėnos pusėn ir Paberžės — Švenčionių link, ypač nukentėjo čia šios apylinkės: Vaškų, Biržų, Krinčino, Panemunio, Pandėlio, Vabalninkų, Skapiškio, Subačiaus, Šimonių, Salų, Svedasų, Indrioniškio, Anykščių, Kavarsko, Kurklių, Tajuėnų, Vydiškio, Maišiagalos, Paberžės, Giedraičių, Joniškių, Rumšišės, Žaslių, Žiežmarių, Vievio, Trakų, Valkininkų, Varėnos, Daugių, Perlojos, Gerviečių, Alytaus ir kitų.

Taip, pav., vienoje Skapiškio apylinkėje, ne daugiau, kaip 5 varstų radijusu, sunaikinta 8 didžiuliai sodžiai, Salų parapijoje — 5 sodžiai, Šimonių 7. Tose apylinkėse, reikia pastebėti, žmonės gyvena ilgiausiai

sodžiais, kurie, vidutiniškai imant, turi po 30 kiemų, keli gi sudegę Salų apylinkės sodžiai, kaip Gučiūnai, Jurbūpis, net 1 varsto ilgumo ir turi daugiau ne 500 gyventojų (galvų). Visa Ukmergės — Utenos paplėntė ypač nukentėjusi ne tiek nuo ugnies, kiek nuo rekvizicijų, grobimo. Kurklių apylinkėje sudegę 4 sodžiai, Rumšišės — 30 ūkininkų, Žiežmariuose — 50, Kaišėdaryse — du sodžiai. Trakų gi apylinkėje sugriautų ir sudegintų gyvenimų skaitoma net ligi $\frac{80}{100}$, Valkininkų apylink. — 10 sodžių, Žaslių — 7 sodžiai, Gerviečių — 9 sod.

Be minėtųjų čia labiau nusistačiusio fronto vietų, yra dar ir šiaip nemaža išnaikinimo salų, kur kartais susimesdavo trumpam laikui mušiai, palikdami vienok žymių pėdsakų. Pav., apie Baisogalą paliai plentą, poros varstų platumo ruožu, sudeginta po šimtą ir daugiau ūkininkų ir toliau Liepojos — Vilniaus gelžkelio, kaip apie Žeimį, Kedainius; yra dar išnaikintų vietų apie Joniškį (Šiaulių apskr.) — sudegę 4 sodžiai, Seduva (3 sodžiai), Jurbarką, Druskininkus ir t. t.

Likusiųjų be pastogės žmonių padėjimas, ypač dabar, žiemos metu, visur labai sunkus. Kas negavo pas kaimyną prieglaudos, tas lindi laikinai padarytose iš rąstų ar šiaudų palapinėse, „Zemliankose“ ir net buvusiuose apkasuose. Naujai trobos retai dar kur statomos, ar tai dėl karo ugnies baimės, ar dėl lėšų ir medžiagos trūkumo, pagaliaus, ne visur dar ir leidžiama statyti. Sanitarinės tokių padėgelių gyvenimo sąlygos labai blogos. Pav., Liubavo padėgeliai gyvena rūsiuose (sklepuose) arba trobose, susikimę po 25 ir net 49 žmones vienoje troboje.

Atskirų nukentėjusių vietų tarpe daugiausia tenka minėti Lietuvos miestai ir miesteliai, kurie ligi šiol yra buvę savotiškais krašto kultūros ir ekanomijos gyvenimo centrais. Jie dažniausiai ir rasdavosi karo ugnies centre, nuo jos daugiausia jie ir kentė. Gyvasi Kauno gub. pramonės ir prekybos centras Šiauliai su savo 24 tūkst. gyventojų, 53 pramonės įstaigomis, didžiuliais urmo sandėliais, bankomis, gimnazijomis, mokyklomis, kultūros draugijomis, knygynais virto vienais griuvėsiais; iš viso miesto beliko sveika gal $\frac{1}{4}$ dalis jo pakraščiu. Toks likimas ištiko ir kitus panašių centrų miestus ir miestelius, tik vieni mažiau, kiti daugiau nukentėjo. Nukentėjusiųjų skaičiuje yra 2 plačiai pagarsėjusiu kurortu — Palanga su savo kurorto įtaisymais, vasarnamiais, gimnazija ir Druskininkai, dar didžiau už pirmąją nukentėjo (skaitoma čia 110 sudegusių namų ir 43 apardytų). Kiti nukentėjusieji miestai ir miesteliai šie: buvusioji muitinė Tauragės miestas (9258 gyv.) su savo gimnazija, majorato dvarais, Suvalkų gub. du apskrities miestu — Kalvarija (10 tūkst. gyv.) beveik visa išdegusi, Naumiestis (6.176 gyv.), Vilniaus gub., istoringasis N. Trakų miestas (6000 tūkst. gyv.), Vieksniai (6.113 gyv.), Kuršėnai (4000 gyv.), Mažeikiai (3.869 g.), pradėję taip sparčiai kilti ekonomija ir pramonė, su sava prekybos mokykla, bankomis, ūkio mašinų sandėliais, Kelmė, Garzdai, Ariogala, Kaunas, Panevėžys, Seduva, Penumis, Vabalninkai, Anykščiai, Kavarskas, Vidiškis, Gruzdžiai, Tryškiai, Kurtavėnai, Kužiai, Šišpyliai, Micaičiai, Raudėnai, Bazilionai, Tytavėnai, Sidlava, Cekiškė, Andrejėvas, Vėviržėnai, Pampėnai, Betygala Juodaičiai ir kiti Kauno gub., Žasliai, Vievis, Maišiogala, Varėna, Sen. Trakai, Valkininkai (susprogdintos fabrikos), Perloja, Alytus, Užuguostis ir kiti Viln. g.; Pilviškiai (6.350 gyv.), Kybartai, Garliava, Griškabūdis, Barzdai, Alvtas, Žalioji, Meteliai, Leipalingis, Liubavas (visas), Vištytis, Krosna, Beržininkai, Kapčiamiestis, Simnas, Igliauka, Liškiava ir kiti Suvalkų gub. Žodžiu, iš viso ligi šiol jau suskaityta daugiau ne 60

nukentėjusių Lietuvos miestų ir miestelių.

Kartu su miestais kentė ir jų įstaigos, ypač bažnyčios, mokyklos, pramonės ir prekybos įstaigos. Vienu bažnyčių, kurių ne viena buvo senovės Lietuvos istorijos paminklu ir pavyzdžiu, sudeginta daugiau ne 20, būtent: Ariogaloje, Vieksniuose, Kuršėnuose, Kurtavėnuose, Skapiškyje (senoji), Šimonyse, Alvite, Zapiškyje, Lukšiuose, Žaginyje, Micaičiuose, Kužiuose, Šipyliuose, Aukštelkiuose, Pajevonyje, Igliaukoje, Liudvinave, Varėnoje, Zadzieve, Krevoje, Kavarske, be to gi, dar nemaža yra jų apgadintų, kaip antai: Šiauliuose, Simne, Garliavoje, Sidlavoje, Bago-tojoje, Veiveriuose, Paežeriuose, Skriaudžiuose, Skapiškyje (naujoji), Butrimonyse, Perlojoje, Žasliuose, N. Trakuose, Sen. Trakuose, Gerviečiuose, Betygaloje, Juodaičiuose ir kitur.

„V. A.“

Mūsų belaisvių laišakai iš Vokios.

Kaip žinome, mūsų tautiečių-kareivių yra nemaža patekusių vokiečiams nelaisvėn. Kaip galima spręsti iš gaunamųjų nuo jų laiškų, belaisvių padėjimas nelengvas. Tai matyti iš to, kad kiekvienas iš jų savo siunčiamuose giminėms draugams laiškuose maldaute maldauja atsiųsti jiems skalbinių, tabokos, cukraus, muilo ir tt., o ypatingai — kiekvienas belaisvis prašo atsiųsti jiems sausinių.

Birželio 11 d. gavau nuo savo brolio-kareivio Adomo, esančio Vokios nelaisvėje Kraseno mieste (Crosen), laišką, kuriame tarp kitko rašo, kad jis gavęs nuo savo tėvuko laišką (iš Biliūnų sodžiaus, Skapiškio parapijos, Kauno gub.). Tame laiškelyje esą pranešta, kad mūsų motina Karalina Klimkienė jau 5 mėnesiai kaip pasimirusi, (laiškelys rašytas gegužės 15 d. naujojo kal.).

Mūsų trijų brolių: Petro, Antano, ir Adomo motinėls visas gyvenimas buvo kupinas karčiausių vargų ir sielvartų, todėl šio karo keleriopai padidintų vargų nabepajėgė pakelti ir turėjo atsiskirti su šiuo nelaimingu pasauliu. Jai nebebuvo lemta pasimatyti su visais karo atskirtaisiais nuo jos sūnumis. Amžina atilsį suteik jos vėlei Viešpatie!

Nuliūdęs sūnus Petras Klimka.

Amatų mokymo dirbtuvės.

Dono Rostove netrukus pradės veikti Lietuvių draugijos Centro Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti amatų mokomosios dirbtuvės tokio pat tipo, kaip ir jau veikiančiosios Jekaterinoslave. Bus atidaryti šie skyriai:

- I kalvių,
- II šaltkalvių (su skardininkų ir tekintojų skyreliais),
- III stalių (su tekinimo skyreliu),
- IV knygrišių,
- V siuvėjų,
- VI kirpių (su klumpių dirbimo skyreliu),
- VII mezgimo.

Taip pat manoma steigti muilo fabrikėlę.

Dirbtuvėms tuojau reikalinga prietyrusių amatininkų, monterių, instruktorių, brėžėjas, bugalteris ir kitų dirbtuvių darbo žinovų.

Į amatų mokomąsias dirbtuves priimami mokiniai bei mokinės 15—25 metų amžiaus, neskiriant tikybės, baigusieji liaudies mokyklą. Mažamoksliai ir bemoksliai bus priimami tik tai sąlyga, jei sutiks kasdien lankyti vakarinius kursus, kolei įgis

liaudies mokyklos mokslą.

Amato mokymas ir visas užlaidumas (butas, drabužiai, valgis, pirtis ir visi kiti reikalai) neturtingiems pabėgėliams dykai. Pasiturį temokės tikrai laikymo išlaidas.

Mokiniai savo gabumu ir amato mokėjimu dalinsis į tris grupes. Mokiniai įstoja į amatų mokomąsias dirbtuves klausio tam tikros tvarkos (disciplinos). Bernaičiai mokomi gimnastikos ir žingsniavimo. Iš mokinių amatninkų taisomas dainavimo ir muzikos choras. Mokiniais amatninkams taisomos ekskursijos į dideles fabrikas ir dirbtuves, muziejus ir kitas pamokomas įstaigas.

2-os ir 3-čios grupės mokiniams technikai, inžinieriai ir šiaip amato žinovai skaitys amato teorijos лекcijas.

Norintieji gauti darbo amatų mokomosiose dirbtuvėse amatninkai ir kiti bendradarbiai, arba įstoti mokytis mokiniai — gali kreipties raštu, arba patys io — 2 ryto ir 5—8 vakaro Lietuvių Komiteto raštine: Ростовъ Н.Д. Б. Садовая 129, arba stačiai į įsteigtą Centro Komiteto įgaliotinį Pr. Penkaitį: Б. Садовая 172, кв. 3. (Priimanosios valandos 3—5 popiet).

Pastaba. Amatninkai bus mokomi neblogiau, kaip svetimtaučių dirbtuvėse.

Korespondencijos.

BOGORODICKAS, Tulos gub..

Kauno ūkio mokykla.

Ūkio mokykla dabar yra Bogorodicke. Mokinių lietuvių yra 20. Gyvenimas tarp svetimųjų sunkokas, bet delto patveriamas. Pabėgėliams už mokslą nereikia mokėti. Lėšų gyvenimui pabėgėliai gauna iš komitetų (lietuviai iš Lietuvių K-to); šį tą primeta mokykla (batus, drabužius). Siemet mūsų mokyklos pirmoji laida. Mokyklą baigia 5 lietuviai. Nors aplinkybės nėra tinkamos, vienok stojamieji egzaminai į 1 kl. bus ir siemet.

Lietuvos moksleivių bene dauguma pasitraukė į Rusus ir dabar mokinas šelpiami k-tų. Ar neatsirastų norinčių stoti į Kauno ūkio mokyklą? Iš šios rūšių mokyklų ji yra viena gerųjų. Apie svarbumą ir reikalingumą mūsų kraštui ūkininkų žinovų — nemanau, kad reikia ir rašyti. Lietuva — ūkio šalis. Pasibaigs karas, grįšime į tėvynę, rasime ją virtusią puvėsiais, tyrais. Suardytam ūkiui atnaujinti ir pagerinti reikia gabių organizatorių. Jų pas mus nėra. Įsteigimas Datnavoje vidurinės ūkio mokyklos buvo mūsų kraštui labai svarbus atsitikimas. Tikrai gaila, kad Lietuvos visuomenė ir moksleiviai maža ją tebojo, mūsų kaimiečių sūnus testuoja į gimnazijas, kad paskui išeitų gydytojais, advokatais, inžinieriais ir tylomis pračina pro ūkio mokyklas. Per keturius metus iš 40—45 mokinių, stojančių kas metai moklon, lietuvių tebūdavo 5—6. Šia korespondencija noriu paraginti lietuvių moksleivius stoti kuodaugiausia į Dotnavos ūkio mokyklą, kad Lietuva kas metai galėtų gauti 5—6 agronomus lietuvius.

Mokyklon priimami 16—19 metų jaunikačiai, sveiki, neturį didelių kūno ydų. Egzaminai reikia laikyti miesto mokyklos 4 klasių kurso didumo. Prašymai priimami lig rugsėjo 15 d. Jie reikia siųsti direktoriui tėvo ar brolio vardu. Sąlygoms sužinoti patarčiau išsirašyti programą. Ji pareikalavus siunčiama dykai. Kreipties į — Канцелярія Ковенскаго сел.-хоз. уч. Богородицкъ, Тул. г.

El-Er'as.

TIFLISAS.

Š. m. birželio 11 d. Zubalov'o liaudies namuose Tifliso Lietuvių Susisėlimo D-ja sutaisė vakarą. Tai

pirmą kartą Tifliso lietuviai pasirodė didesniam teatre. Vaidino: I „Birutę“ — Žemkalnio 2-mu dramą, II „Jonuks mergų bijas“, Vidūno 2-mų komediją ir III Aido vedamas choras padainavo kelias liaudies dainas: „Kada noriu verkiu“, „Ko liūdi berneli“, „Šalia kelio vieškelio“ ir kitas. Apskritai imant, galima sakyti, vakaras visai nusisekė. Matyti taisytojų pasidaruota. Jauteisi žmogus visai kaip teatre. Nežiūrint kai kurių trūkumų, malonu buvo žiūrėti ir klausytis. Ką galima prikišti, tai pirmame „Birutės“ akte, ir apskritai, artistai tyliai kalbėjo, nors paskui, rods, visi apsiprato, įsidrąsino. Tokiame didesniame teatre reikia balsingai kalbėti. Kestutis iš karto, atėjęs prie aukuro ir pradėjęs kalbėti prie Birutės, darė didžiulį, Lietuvos netinkamą įspūdį. Jonukui antrame akte, sėdint prie pirkios pas langą ir bešnekučiuojant su Mare vienu, jokio reikalo nebuvo tokiu jau kvaili nuduoti, kaip kad jis pasirodė prie daugelio susirinkusių. Apskritai, vaidino visi ne blogai. Nežiūrint trūkumų, matyti visuose vaidintojuose artisto gabumų, kuriuos reik tik lavinti. Daugiau tokių vakarų ir geriausios kloties taisytojams.

Š. m. viename „N. Lietuvos“ № Tiflizietis girias, kad D-ja turinti savo salę, nors ir mažutę. Delko gi ją nepasinaudojama naudingiems ir jaunimo apsaugojamiems nuo visokių pagundų tikslams. O ypač dabar, kada nemaža yra pabėgusio jaunimo, gal nebūtų tokių negeistinių apsirėšimų, kaip susituokimas lietuvių su rusėmis, arba lietuvių su rusais. Ne vieną tokią porėlę teko matyti Tiflise. Koks liūdnas padėjimas tokios šeimos, o ypač vaikų: nei rusas, nei lietuvis. Labai negeistinas Lietuvai apsirėšimas. Ir dar vis matyti jaunuolių, norinčių tokią paklaidą pakartoti. O tai vis dėlto? Delto, kad jaunimas neturi tarpu savęs ryšių, kad jis išsimetęs, išsiblaškęs. Nedrauguoja su savaisiais (-mis), bet su svetimtaučiais. Pasilinksminimo vakarėliai, taisomi kas sekmadienis su žaislais, šokiais, deklamacijomis, sutrauktų kuopon visus savuosius, kame jie turėtų geros progos pasipažinti ir nereikėtų svetimųjų. O turint salę tai nesunkų būtų įvykinti.

Taigi atkreipkite veikėjai dėmę į jaunimą. Padėkite jam naudingai, dorai ir linksmai praleisti laiką, ir tuo pačiu užstosite kelią nutautimui.

Tamsioji Liaudis.

MINSKAS.

Vokiečiai svaidydami iš aeroplanų Minską bombas, apdraskė Lietuvių Draugijos įstaigas. Sunkiai sužeista veiklausia prieglaudos vedėja F. Tamošiūnaitė. Gelbėdama vaikus pati nukentėjo. Taip pat sužeisti prieglaudos 6 vaikai, bet nelabai; mirties pavojus jiems negresia. Reikės gal prieglaudos iškelti iš miesto.

F.

Laiškas Redakcijai.

Gerbiamoji Redakcija.

„L. B.“ № 43 (72) įdėta korespondencija apie mano darbavimosi Jakaterinoslave. Yra tenai kai kurios paklaidos, kurios geistina būtų atitaisyti. Tik gaila, kad atitaisymas truputį pasivėlino, bet tai delto, kad buvau kelioms savaitėms išvažiuavęs, o kelionėje pritrūko laiko ir nepatogios buvo aplinkybės.

Tarp kito ko anoje korespondencijoje yra pasakyta: „visa tai padaryta triūsų vieno žmogaus“. Iš tikrųjų gi visai ne vieno žmogaus. Pasakyčiau dargi daugiau — visa, kas Jakaterinoslave įtaisyta, ar gera, ar bloga, triūsų ne mano, bet tų, kurie darbavosi lig man dar nesant Jakaterinoslave, arba mano draugų ir uoliausių bendradarbių. Jeigu pripažinti kam ypatingą nuopelną, tai taip pat ar tik ne mano artimiaus-

siems bendradarbiams: p. Kamerauskieniai ir p. Petrauskiui, kurie, kaip visiems yra žinoma, kuodaugiausia yra pasidarbavę, steigiant višokias įstaigas, ne kartą dargi užmiršdami savo šeimos ir kitas pareigas. Tą pat galiu pasakyti apie p. p. Trinkūną, Miškinį, Redziševskį ir kitus. Gi aš į visą tik iš tolo žiūrėjau, ir, anot vieno keisto rusio pasakymo, „только палочкой помахиwаль, да пипку покуриваль“.

Su tikra pagarba
Pr. Penkaitis.

Zinios.

PETRAPILIS.

Švietimo Ministeris P. Ignatjevas parašė raštą, išrodydamas, kad būtinai reikia atidaryti Rusuose 10 naujų universitetų.

Rašte pasakyta, kad per paskutinius 10 metų atidarytas tik vienas universitetas Saratove. Vidurinių mokyklų padidėję per pusę.

Skaičius baigėčių vidurinės mokyklos kasmet siekia 22.000, o stojančių kasmet į universitetus ir kitas augstąsias mokyklas — tik 20.000. Tokiu būdu 10% lieka be augštojo mokslo.

Per paskutinius 20 metų universitetų studentų skaičius padidėjęs 2 1/2 kartų. Visų-pirma reikia medicinos fakultetų.

Ministerija nurodo, kur reikia atidaryti medicinos fakultetų: Rusų Centre — Voroneže arba Tambove, Vakarų krašte — Vilniuje, Minske, Vitebske arba Smolenske, Šiaurės rytų krašte — Permėje, Pietų rytuose — Dono Rostove, Sibire — Irkutske arba Vladivostoke, Vidurinėje Azijoje — Taškente. Petrapilio, Olonecko, Archangalsko ir Vologdos gubern. galėsia naudoties Petrapilio ir Permės universitetais.

Petrapilio miesto viršininko raštine nurodė 320 krautuvų visose Petrapilio dalyse, kur turėsią būti cukraus. Krautuvininkai neturėsią teisės prašomi sakyti neturį cukraus. Nuo liepos 1 d. kooperatyvų nariai ir fabriku darbininkai gausią cukraus iš tam tikrų įstaigų ir nebegalėsia reikalauti iš privatinų krautuvų.

Vėl šaukiami studentai. Šaukia kariuomenėn I ir II kurso studentus, gimusius 1897 metais.

SVETUR.

Graikuose. Paleistieji graikų atsarginiai Venizelo šalininkai sumanė sudaryti savanorių būrį. To būrio tikslas ginti Graikų Makedonai nuo bulgarų veržimosi.

Liaudies valgyklos. Berlio miesto valdyba paskirė du milijonu markių liaudies valgykloms steigti. Pirmoji tokia valgykla busianti atidaryta liepos mėn.

Libknechtas. Atstovas Libknechtas ir jo kaltintojas prokuroras esančiu nepatenkintu teismo nusprendimu. Juodu abu apeliuosią augštajam kariuomenės teismui Berlyne. Sako, Libknechtas byla busianti peržiūrėta rugpjūčio mėnesyje.

Del Rusų ir Japonų sutarties. „Berliner Tageblatt“ sako, kad šita sutartis tai esąs Japonų laimėjimas. Rusai pripažinę Japonų politiką Kinuose. „Vossische Zeit.“ rašo, kad minėtoji sutartis vargu busianti maloni Anglams. Kiekvienas rusų ir Japonų susitarinimo žingsnis baidas Anglus. Galimas, esą, daiktas, kad

sutartis sukelsianti Anglams baimės, be ne del Indų tik Rusai su Japonais susitarę. Prancūzų „Jouznal“ sako, kad Rusų ir Japonų sutartis tėsas tikrai gynimosi aktas ir jo tikslas ne kas kita, tik abiejų šalių santaika.

KARAS.

Rusų šone. Ties Baranovičiais rusų puolimas laikinai sustojo. Rusų kariuomenė tvirtina užimtąsias priešininko vietas. Pirmiausia čia buvo vieni tik vokiečiai, bet paskutinėmis dienomis pasirodė austrų ir net bulgarų.

Nežiūrint to, kad čia priešininkas gavo pagalbos, jo puolimas be vaisių.

Vyriausiojo štabo pranešime randame, kad rusams labai pasisekė Volinėje, į pietų vakarus nuo Lucko, ypač ties Ostravu-Lubinu. Paėmimas rusų kariuomenės priešininko didžiųjų armotų baterijos rodo, kad čia rusams pasisekė pralaužti priešininkų liniją ir nueiti 5—6 varstai. Rusų puolimas buvo toks smarkus, kad priešininkai, bijodami, kad jiems neužimtų užpakalin, be tvarkos bėgo.

Ant kairiojo Stochodo upės kranto ties Zaričės kaimu priešininkas prisidengdamas smarkia artilerijos ugnimi puolė rusus, bet buvo atmuštas.

Į pietų rytus nuo Sviniku miesto priešininkai smarkiai puolė rusus, bet šie padarė kontrataką, ir sumušė, ir atstūmė austrus.

Čia ties Pustomitų kaimu paimta daugiau ne 1000 belaisvių, 3 mažosios ir dvi didžiosios armos, kulkosvydžių ir daugybė kitų karo daiktų.

Ties žemutine Lipa rusai žygiuoja priešakin. Priešininkas kaip įmanydamas ginasi. Sitame šone rusai paėmė 226 aficerius, 5872 kareivius, 24 armos ir daug kulkosvydžių.

Be to, dar čia paimta 51 aficerius ir 2165 kareiviai. Iš viso liepos 3 d. rusai paėmė 317 aficerių, 12637 kareivius, 30 armotų, iš kurių 17 didžiųjų.

Ties Ryga rusai paėmė dalį vokiečių apkasų. Paimta belaisvių.

Į vakarus nuo Zemosios Stripos smarkus mušiai. Priešininkas daro smarkių kontratakų. Rusai paėmė 2000 belaisvių, 1 armotą ir kulkosvydžių. Į vakarus nuo Stripos austrai ir vokiečiai smarkiai kontrakuoja. Rusai čia paėmė 3200 belaisvių vokiečių ir austrų kareivius, 2 armoti, 19 kulkosvydžių, 1 bombosvydį.

Vokiečių puolimas nuo Rygos užtakos Komerno pusėn neturėjo pasisekimo. Rusai gi, padedant didžiai artilerijai ir laivynui pasistūmė kiek į pietų vakarus.

Kaukazo šone dideliu rusų pasisekimu reikia pavadinti sustiprinto turkų Baiburto miesto paėmimas.

Lig šiol, gaunant turkams pasipirties, pasisekdavo išlaikyti šis labai svarbus strategijos žvilgsniu punktą. Paėmus Baiburtą rusai išlygino savo frontą, kurs buvo išsišovęs giliai rusų pusėn. Baiburtas yra kryžkelė kelių mazgų, kurie eina į Erzerumą, Ispirą — Batumą, Giumišcharą-Trapezundą ir į Karagisara.

Baiburto paėmimas labai palengvins tolimesniems rusų turkų žemėje žygius. Turkams labai nesiseka, o pasipirties laukti iš vokiečių nėra ko, nes ir patiems vokiečiams visose fronto dalyse nekaip besiseka.

Už Mamachatuno į vakarus rusai irgi žengia pirmyn.

Ties Taura ir Augštojo Čorocho lygumose rusai pasislinko priešakin ir apsikasė.

Juodosios jūrės rusų minininkai paėmė turkų laivą „Itšichadą“. Laive buvo vežamas žibalas ir miežiai. Kitu du minininku birželio 29 d. sunaikino vieną prekių ir du buksiri-

niu laivu. Kitas minininkas sunaikino 26 turkų vėjo pučiamus laivus.

Prancūzų šone. Šampanėje rusų ir prancūzų kariuomenės energingai puola vokiečius.

Ties Fleri prancūzai eina priešakin. Rusų kariuomenė užpuolė vokiečius ir paėmė belaisvių.

Lakūnas Grinemer pamušė jau 10-tą vokiečių aeroplaną, o de-Rašforas — 5-tą.

Belgų artillerija ardo vokiečių stiprumas ties Steenstrate.

Anglų šone. Anglai paėmė mišką Bezanten. Paėmė nelaisvėn vieno bavariečių pulko vadą su visu štabu. Anglai durtuvais prasiskynė kelią į Pozfero priemestį.

Italų šone. Italai smarkiai puola ties Toraro linija, Kampomolonu ir Verenu.

Kalnuose ties Azijagu nuo smarkaus artillerijos šaudymo visa apylinkė išardyta. Daugybė lavonų.

Pranešimai.

(Norintiems stoti Dotnavos ugio mokyklon).

Stojamieji egzaminai Dotnavos vidurinėje ugio mokykloje prasidės rugsėjo 1 d. Prašymai galima siųsti lig rugpjūčio 20 d.

Išstoti šiemet Dotnavos mokyklon bus labai lengva, nes vietos moksleivių neperdaug atsiras norinčių stoti.

Šiemet priima ne vyriausius, kaip 17½ metų (kuriems lig rugsėjo 1 d. sueis 18 metų, tų nepriims).

Programą galima išsirašyti iš mokyklos kancelerijos: Богородицк, Тульск, губ., Ковенское Средн. С. хозияст. училище.

Prašymų dar visai maža tėra padauota.

Br. M.

Rukos.

Per „Liet. Balso“ Redakciją.

Č. Sasnauskio Fondui,

Lietuvių Draugijos del karo nukentėjusiems šelpti Charkovo skyriaus visuotiniame susirinkime birželio 18 d. sudėjo:

Kun. Pr. Kavaliauskis	5 rb.
J. Miklaševičius	3 "
J. Blaževičius	3 "
Kun. Gavelis	3 "
Sievrukas	3 "
J. G.	3 "
J. G.	1 "
V. Nemekšunas	3 "
J. Vaitkevičius	3 "
O. Valaitytė	3 "
B. Kruklytė	3 "
J. Dagis	2 "
K. Atstupėnas	3 "

Iš viso 38 "

Grijimo į Lietuvą Fondui.

J. Blaževičius	2 rb.
J. Vaitkevičius	5 "
Kun. Pr. Kavaliauskis	5 "

Iš viso 12 rb.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

STASYS BALČYTIS Naumiesčio par., Raseinių aps. ir ANTANAS KLIŠTORAITIS Jurbko apskr., ieško giminių ir pažįstamų. Du- govščina, Smol. губ. Управление Военско- го Нач.

1508

PETRAS VILIMAS iš Kauno gub., Zarasų aps., ieško sūnaus Povilo 21 m., giminių ir pažįstamų. Гор. Симбирск, Введенский пер. № 47.

1406—1

JUOZAS ZEŽIULEVAS iš Smil. k., Pūm- penų par., Panevėžio aps., ieško giminių ir pažįstamų. Пятигорск Тер. об.- Свистунов- ская ул. д. Католич. церкви.

1504

ELENA KRISTANOVITAITE iš Kauno gub., Panevėžio aps., Naumiesčio parap., Gastupio Viena, ieško giminių ir pažįstamų. Петро- градъ, Лермонтовский пр., 17—3.

1495—1

ONA ŠAPAITĖ iš Panevėžio aps., Saločių par., Kiburių kaimo, ieško tėvo ir seserų. Петроградъ, Лермонтовский пр., 17—3.

1496—1

KAZYS VELIONIS Kauno gub., Raseinių aps., Ridovukų k., prašau giminių ir pažįstamų atsilipti: Школов, Могилевской губ. Ли- товский Комитетъ.

1457—1

Kareivis JONAS PAKULIS iš Grabaukos palivarko, Vilkiškio aps., Suvalkų gub., ieško sūnaus Jono ir brolio Simono. 101-я желъзно- дорожная рабочая рота, Невель, Витеб- ской губ.

1455—3

KAZIMIERAS LEŠČINSKIS iš Palėpės dva- ro, Panevėžio aps., Vaškų par., ieško savo žmonos Kazimieros ir dukters Marijonos, Onos, sūnaus Juozapo, brolio Jono iš Udekių, Linku- vos par. ir švogerio Antano Bukielos iš Vaškų m. (Kostantinavo). Рыбинскъ. Яросл. губ. Село Александровское, кв. Сажина.

1456—1

ADOLFAS JUREVIČIUS iš Žauniškių vien: Zarasų aps., Kauno gub., ieško tėvų ir giminių Петроградъ, 5-я рота 20, кв. 15,

1457—1

JURKŠTAITE TERESĖ iš Žvirbliškių kai- mo, Kamajų parap., Kauno gub., ieško moti- nos Viktorijos, seserų Emilijos ir Onos, ir pa- žįstamų. Atsiliepti: Гор. Воронежъ, губ. Старо-Московская 19,

1350—1

KAZYS GRUZDAS iš Vainekonių kaimo, Panevėžio aps., ieško brolių, tėvų ir seserų. Prašau atsilipti. Саратов, Крестовоздвижен- ская, д. № 51 д. Садомцева.

1354—1

ONA KAMINSKIENĖ iš Tauragės miestelio, ieško giminių ir pažįstamų, prašau atsilipti: Петроградъ, В. Остр. 16-я Линия домъ 65, кв. 19.

1363—1

JONAS KUNIGONIS iš Suvalkų gub., Marijampolės aps., Skriaudžių par., ieško seselės Marinkos Kunigonytės, giminių ir pažįstamų. Ст. Горбатовка, Моск. ж. д., дер. Га- лушова, Ивану Кунигонису.

1413—1

SALOMĖJA TIZENGAUŽAITĖ iš Panevėžio m. ieško tėvų. Харьковъ, ул. Гоголя 4, Кун. Ковалевскому.

1482—1

KIELAITĖ ieško Kun. Liudviko Adomauskio (jojo tarnaitę). Харьковъ, ул. Гоголя 4, Кун. Ковалевскому.

1483—1

APOLONIJA PURIENĖ iš Kauno gub., Pa- nevėžio aps., Saločių m., ieško vyro Antano Puro, tarnavusio Kaune 2-je kar. ligoninėje, taip pat ieško ir kitų giminių. Симбирскъ, Вве- денский пер., 47.

1470—1

KAZIMIERAS ir POVILAS STASIŠKIAI iš Sapienių k. „Alotų valsč“, Ukmergės ap., ieško tėvų, brolių, dėdžių, giminių ir pažįstamų. Atsi- liepti: Петроградъ, В. О. 6 линия № 45 кв. 8.

1479—1

KUNIGAS SIMANAS DRAUGELIS iš Bar- tinkių parap. prašo giminių ir pažįstamų atsi- liepti: Симферополь, Салгирная ул. № 4.

1480—1

ANTANAS ŽELVIS Raseinių aps., Tauragės valsč., Papušinės kaimo, ieško sesers Paulinos Pužvilienės, Juozapo Toleikio iš Gelmėnų kaimo ir kitų pažįstamų. Ст. Мушкетово, Екате- р. ж. д., Чулк. руд., Шахта 8, Антону Жель- вису.

1474—1

JONAS BYTAUTAS iš Kelmės, Raseinių aps., ieško giminių ir pažįstamų. Тверь, Скор- бященская № 40—5.

1418—1

STASYS GARNYS ieško Stasio Galvošiaus ir Stasio Černiaus, abu iš Kauno gub. Дѣйств. Армия, 269 Новоржевский пѣх. полкъ, 14 рота, 3 взводъ.

13100—1

ČIPĖNO MOKYTOJAS GVILDYS, ieško brolio Petro. Kas žino apie jį, prašau pranešti: Ст. Приднѣстровская Р. Ор. ж. д. Управ- ление гуртѣ Виленскаго района. Юсифу Гвильдису.

1526—2

TADEUŠAS LIEPINIS Šiaulių apskr., iš Baisogalos, ieško Uogintų iš Baisogalos ir pažįstamų. Петроградъ, фонтанка, 76 — 29.

1437—1

JUOZAS ZINKEVIČIUS iš Išdagių kaimo, Bagotosios par., Marijampolės apskr., Suv. g., ieško giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Смо- ленская ул. № 11. кв. 4,

1440—1

Felicija Jalovieckienė

prašo tautiečių ir pažįstamų pranešti sūnui STANISLOVUI, pasilikusiam Pavirčių dvare, Kauno gub., Šiaulių aps., kad labai susirūpinusi jo likimu. Ar sveikas jis? Jeigu reikia pinigų, tai tegunurodo, per kur jie siųsti? STEPONAS gavo dezinfekto- rius vieta, VLADAS darbuojasi ligoninėje Minske. Laukiu atsakymo tokiu pat keliu. Ga- lima rašyti per Kopenhagą, Danų Raudonąją Kryžių (Copenhagen Danoise Croix rouge), Петроград, Подolskaja 11, кв. 1. Богучкуи.

Prašau užsienio lietuvių ir lenkų laikraščių atsispausdinti.

1486—3

MAGDELENA MORKUNIENĖ, ieško dukters Onos Morkūnaitės 21 m. Suv. gub., Marijamp. aps., iš Aleksoto gmino (atsikyrusios Birštono). Петроградъ, Смоленская 11, кв. 6.

1448—1

MAGDELENA ŽARDECKIENĖ Kuršo gub., Mintaujos vals., iš Vataus m., ieško Kotrynos Žardeckienės ir jos dukters Julijanos Zardeck. Петроградъ, Смоленская ул. д. 11.

1449—1

JULIJONA GIDEIKIENĖ su sūnum Steponu, ieško savo vyro Juozo, sūnaus Antano ir dukterų: Bronislovos, Marijonos ir Zosės iš Kauno gub., Šiaulių aps., Pakelipsteinių kaimo. Prašau atsilipti: Симферополь, Салгирная ул. д. № 4. Уполномоченному Литовскаго Комитета К. Драугялису.

1450—2

Aptiekininko KAZIMIERO NORKAUS, gy- venančio Rusijoje, ieško Kazimieras Radzevi- čius iš Jurbarko. Кинешма, Костр. губ. Ли- товский Комитетъ.

1451—2

ANTANAS ZMEJAUSKAS iš Dabužių, Ka- varsko par., Ukmerg. aps., ieško savo tėvų ir pažįstamų. Atsiliepti: Самара, Алексан- дровская ул. д. 8. Земский Лазаретъ.

1452—2

JONAS BIELSKIS Kauno gub., Raseinių aps., iš Paprūdžių, ieško savo motinos Levu- sės, sesers Antosės, Marijonos ir pažįstamų. Рыбинскъ, Георгиевская слобода д. 34 (д. Шувалова). Ивану Бѣльскому.

1499—2

EMILIJA NOREIKIENĖ iš Šiaulių Kauno gub., ieško savo tėvų Bužinskių, brolių Juoza- po, Povilo ir Petro ir seselių Teofilės, Bro- nislovos, Stanislovos Bužinskių ir Zofijos Ma- slauskienės bei pažįstamų. Петроградъ, Смо- ленская ул. д. 11.

1500—1

Kareivis STASYS LUKOŠIUS Kauno gub., Šiaulių aps., iš Valčių kaim., ieško giminių ir pažįstamų. Дѣйств. армия, 29-я Арт. бриг. 4-я батарея. Станиславъ Лукошюс.

1501—1

Kareivis JUSTINAS JUZAPAITIS Kauno gub., Šiaulių apskr., Vairgių kaim., ieško bro- liu Antano, giminių ir pažįstamų. Дѣйств. ар. 29-я Артил. бригада, 4-я батарея. Юстину Юзапайтису.

1502—1

KAZIMIERAS MOCKUS iš Kauno gubern., Šiaulių aps., Papilės miesto, ieško sūnų Ka- zimiero 23 m., Juozo 13 m. bei dukterų Sofi- jos 19 m. ir Anupros Plikiušienės 40 m. Ро- славлъ, Смоленской губ. Литовское Учи- лище.

1424—1

POVILAS ŠLEŽIS iš Stasiukų dvaro, Joni- škėlio parapijos, Panevėžio aps., ieško Žutke- vičienės, gyvenusios Joniškėlio klebonijoje ir kitų Joniškėliečių pažįstamų. Ст. ЛУЖКИ, Виле- нской губ., Дисенскаго уѣзда, въ имѣніе Улина.

1425—2

Kareivis ANTANAS APUOKAS iš Dikma- nių sod., Baleslovas Broga iš Avyžių sod., Ka- no gub., Dusetų par., ieško savųjų ir paži- stamų. Adresas abiejų: Гор. Ревель, Ревель- ский военный Госпиталь, Школа фельдше- ровъ.

1426—1

AGNIEŠKA MICKEVIČIENĖ ieško savo motinos Katarinos Bendžiūnienės ir dviejų se- serų Jėvos ir Katarinos, giminių ir pažįstamų iš Veiverių kaimo, Marijampolės aps., Suvalkų gub., Ст. Кашира, Тульской губ. Ряз. У. Ж. Д. Кундукторская бригада.

1427—1

JONAS PAUKŠTĖ Kauno gub., Zarasų ap., Rimšės vals., Nagenų sod., noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais, gyvenančiais Ame- rikoje. Петроград, За Нарв. завст. Слѣвiero- Механическыя завод. Jonui Paukstel.

1492—1

ANTANINA STEPONAVIČAITĖ iš Šiaulių, Kauno gub., ieško tėvų, seserų ir brolių, dė- dės Antano su šeimyna, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Рѣзвая ул., 23—1.

1493—1

ELENA BURINSKIOTĖ iš Birščių k., Su- valkų gub., Krosnos par., ieško dėdės Juozo Kriščiūno iš Babranųkų Simno par. Москва, Марына роща, за линией 5-го проѣзда, домъ Ульякова 23 кв. 1.

1494—1

Kareivis PETRAS KAVALIAUSKIS iš Kau- no gub., Panevėžio aps., Pašaloto par., Jukonių sod., ieško tėvo, brolių, seselių ir pažįstamų. Село Родники, Костромской губ. Конный дворъ.

1440—1

ANTANAS RIMKUS Kauno g., Šiaulių ap., Kuršėnų par. iš Kubelių palivarko (pirmaus gyvenęs Debeikių par. Leliūnų sod.), dabar pargrįžęs iš vokiečių nelaisvės, ieško tėvo, brolio Mykolo bei seselių: Onos, Zosės ir Te- kles. Петроградъ, Городской Лазаретъ, Максимилянковский пер. 18.

1442—1

APOLONIJA ALIJOŠAITĖ iš Kelmės par., Gineikių kaimo, ieško giminių ir pažįstamų. Петроградъ, 4-я Рождественская 46, кв. 20.

1443—1

ADOMAS JOKOBĖNAS iš Paberžų sodž., Biržų par., Panevėžio aps., ieško savųjų, gi- minių ir pažįstamų, kas juos žino, prašau pra- nešti. Крейцбургъ, Вит. губ. Кузнецкий пер. д. № 232.

1409—1

RND. ZAJANČKAUSKAS iš Alytaus, Suv gub., ieško savųjų. Самара, Литов. Комитетъ Предтеченская 46.

1410—1

AGOTA DANILEVIČIENĖ, ieško Pran. ir Jur. Danilevičių iš Prienų. Самара, Убѣжи- ще № 12.

1410—1

M. STROLIENĖ iš Maguliškių, K. Valčiū- nienė iš Pamargių, Mag. Žukauskienė, (o gal Žukauskaitė?), M. Jekevičienė (Jekevičaitė?) iš Maguliškių — ieško savųjų. Порѣчи, Смол. губ.

(Nuo Administracijos. Šių moterų smulkesnio adrese neturime).

1411—1

ANTANAS FRIDRICHOVAS iš Kauno gub., Mažeikių miestelio, ieško giminių ir pažįstamų. Prašom atsilipti: Бобруйскъ, Минской губ., Николаевская 11. Канцелярія Литовскаго Комитета.

1529—2

KAZIMIERAS DAUDZVARDAS iš Mintau- jos, ieško Onos Tautvaišaitės (o gal Tautvai- šienės?), giminių ir pažįstamų. Тула, Суваров- ская ул. д. 83.

1530—3

MARIJONA ZUBAVIČIENĖ, felderio žmona iš Pakruojaus, gyvenu su vaikais Orenburge, ieško savo vyro Antano Zubavičiaus. Atsi- liepti: Оренбургъ, Хивинская д. Ханжина.

1531—2

MARIJONA TAMOŠAUSKIENĖ 50 m. ir jos duktė Jeva Bimblienė 22 m., Kauno gub., Telšių aps., Plungės m., prašome giminių ir pažįstamų atsilipti: Москва, Б. Грузинская д. 14, кв. 4.

1532—2

STEPAS PRANINSKAS Kauno gub., Pane- vėžio aps., Naumiesčio par., noriu susirašinėti su švogeriu Adolfu Vaitkevičium Krekišnovos parap. Брянскъ, Орловской губ., Кама- ровская ул. 38. Лит. Комитетъ.

1534—2

Kar. JONAS KAUNIETIS Kauno gub., Ukm. aps., Kupiškio par., Miegionių k., ieško seserų ir giminių. Дѣйствующ. армия 75 баталіонъ. Хлѣбопекарня.

1534—2

JUOZAS MIŠIUKONIS, ieško pusbrolių (brolėnų) Juozapo, Domininko ir Stepono Mi- šiukonių (Jono sūnūs) iš Kauno g., Ukmergės aps., Kurklių valsč., Jononių kaimo ir Grasio Sapauičios (duktės) Kazim. iš Kurklių m.) ir visų pažįstamų gyvenančių Amerikoje. Петроградъ, Гавань, Малый пр. 4—1.

1525—1

PETRAS KAZRAGIS iš Plungės, Kauno gub., gyvenu: Петроградъ, Эртелевъ пер. д. № 9, кв. 18.

1528—2

ANTANAS BUKAS, ieško giminių ir pa- žįstamų iš Rokiškio parapijos, Zarasų apskr. Петроградъ, В. О. Уральская ул. д. № 4, кв. 58.

1527—2